

DAGSLÄNDA

Sagolik, älvlik, drottninglik
med rumplångt hår
står hon
framför – speglar
bakom hav i solgata
ögonfägnad för den fåfänge
Vindstilla vindar
möter i andanom bergets blick
Ur minnet blankslipad stentid
Ur talldungen vindpinad doft
Knotor frågar viskande
Har själen hud? Hur?
Ut sipprar beska droppar
Berget svarar, kom ska jag visa dig
varpå portar öppnas en efter en
– och –
inne i hennes grotta
upphöjd i ögonhöjd
en pelare av glas bär själens pärla.
Nu vidrörd skepnad. Dagslända.